

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXX. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm750.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad jeg nu ved denne Leilighed har om min Oversættelse at sige, er kun saare Lidet, men bør dog ei forties. Ikke engang mine egne Ønsker har jeg nær opfyldt, altsaa vel mindre Andres, men deres billige Fordringer, som kiende Arbeidets Vilkaar, haaber jeg at have tilfredsstillet. Det er ikke her Sagen at levere en saadan ordret Oversættelse, som for Historikeren kunde tjene i Grundskriftets Sted, et Arbeide, som om det ogsaa var mueligt, dog ei vilde være Umagen værd, da Ingen bør vove sig til at være nordisk Historieskriver, uden selv at forstaae saavel Islandsk som Latin. Her er det Hovedsagen at levere de gamle Skrifter i deres eiendommelige Aand, i et let, fatteligt og trohjertigt Sprog, jo nærmere man kan holde sig til Grundskriftets Ord, Vendinger og Talemaader des bedre; thi des troere og fuldstændigere et Billede leverer man, men i Nøds fald skal man lade fare hvad der ei er vigtigt og ei lader sig forene med de ypperste Fordringer. Saaledes tænkte Anders Sørensen og Peder Klausen, og uden den Tænkemaade havde Folket maattet undvære al det Gavn og den Glæde, disse Ædlingers Bøger have skiænket, saaledes tænker ogsaa jeg, ellers maatte jeg lade Arbeidet fare, og jeg lader mig hverken standse eller nedslaae, men glæder mig xxximeget mere ved den Vished, at ligesom jeg seer mig i Stand til, uden Opoffring af det Vigtigste, at komme Grundskrifterne nærmere end mine Forgiængere; saaledes vil, med Guds Hjelp, efter nogen Tids Forløb, en Anden kunne gjøre ogsaa i denne Henseende mere end jeg. Lever derimod nu i Norden Nogen, som kan og vil gjøre det bedre, da aftræder jeg ham villig Arbeidet, men gives der ingen saadan, da kan jeg med Billighed forlange, skiøndt ei med Rimelighed vente, af de Boglærde, at de uden at fordre den Fuldkommenhed af mit Arbeide, jeg ei kan give og er saare langt fra at tillægge det, optage det mildelig, som et lidet Afdrag paa min store Gield, til det inderlig elskede, velsignede Fædreland.